

udtalt her i Thinget. Jeg tillader mig saaledes at tage Forslaget tilbage.

Det saaledes fravalde Forslag optoges ikke af Rogen og var altsaa bortfaldet.

Dernæst fattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

S. Sæge: Det er under ganske eiendommelige Forhold, at vi endelig skulle votere nærværende Finantslov. Jeg troer, det vil ikke let være muligt at finde noget Tilfælde, i hvilket der kunde være større Anledning til at benytte sig Nei mod Finantsloven end i nærværende Tilfælde. Der har fra Thingets Side været udtalt en saa almindelig Mistillid til det nærværende Ministerium, man har i dets Forhold til Slesvig, i den Strengthed, hvormed man der udøver Magten, i det Forhold, hvori den slesvigske Forsætning er stillet til hele Monarchiets fremtidige Forsætning, i de mange umiddelbare og middelebare Angreb paa den danske Grundlov, i den hele Maade, hvorpaa Ministeriet er optraadt overfor Rigsdagen, tilfulde Grund til at befrygte, at det nuværende Ministerium ikke vil være istand til at gennemføre det Program, som det selv har stillet sig, at gennemføre de Planer, som allerede for et Par Aar siden bleve antydede. Bivide, at selv den Fællesforsætning, som er bebudet, endnu ikke er udarbejdet, og det er udtalt endog fra Ministeriets Side, at der neppe er lagt Haand paa dette Værk. Det er saaledes ganske overordentlige Omstændigheder, hvorunder man skulde støtte et Ministerium

i en vanskelig Tid, idet vi maaskee gaae Forhold imøde, gaae en Krig imøde, hvor Millioner reise sig, og hvor det lille Land let kan blive knust under den almindelige Bepængelse, naar der ikke er stærke Mænd, der styre Statens Roer, naar de ikke sidde ved dette Roer udrustede med Folkets fulde Tillid. Det er forunderligt med denne Tillid; den kan ikke stæbes. Selv om Ministeriet — hvad jeg ikke tvivler paa — har den højeste Tillid til sig selv — og derom vidner jo alle dets Gjerninger og dets hele Opræden —, saa hjælper det ikke; selv om det troer om sig selv, at det ene, ganske ene og alene er istand til at løse de Vanskeligheder, der ere tilstede — og det maa jo Ministeriet troe, da det ellers ikke vilde sidde endnu paa den Plads, som det besklæder, efterat der til det er udtalt en saadan eenstemmig Mistillid af Folkets Repræsentanter — selv, siger jeg, om dette er Tilfældet, saa indfinder Tilliden sig alligevel ikke, og der fremkommer ikke fra Folkets Side nogensomhelst Indsigelse mod den Mistillid, her er udtalt. Det er derfor, jeg tilstaaer det, for mit Bekommende, med stor Befymring for Fremtiden, at jeg giver mit Ja til den Finantslov, vi ere isærd med at bevilge. Jeg skal angive Grundene, hvorfor jeg dog vil stemme med Ja. Jeg kan ikke stemme saaledes af den Grund, som den ærede Taler, der nylig havde Ordet, antydede, den nemlig, at vi maatte vente snart at see andre Mænd i de nærværende Ministres Sted; thi til det, hvorover vi udelukkendz ingen afgjørende Magt have, kunne vi ikke knytte vort Haab. Det nytter ikke at hengive sig til Illusioner.